

Ai Weiwei

Ai Weiwei: Magasin 3

Den kinesiske dissidenten och konstnären Ai Weiwei balanserar farligt nära det lättköptas gräns.

Nils Forsberg ser en viktig politisk symbol på Magasin 3, men finner ingen större konstnär.

FAKTA

KONST

AI WEIWEI | Magasin 3, Stockholm | Till 10/6

Om man tänker bort gripandet, fängslandet och misshandeln, om man tänker bort att Ai Weiwei utsågs till konstvärldens mäktigaste person 2011 av brittiska Art Review, om man tänker bort att Ai Weiwei numera är nästan lika världskänd som biff med bambuskott - vad blir då kvar?

Man får också tänka bort meningslösheten i sådana frågor, men då kommer man i alla fall fram till - någon sorts lättkonceptualism och lekfull skulptur på gränsen till gladkonst.

Ta de hundra miljoner eller så solrosfröna i turbinhallen på Tate Modern i London häromåret, här på Magasin 3 representerade av en måttlig hög. Det är ett inte helt komplicerat verk, men effektivt på grund av mängden, och lätt att associera vidare från. Kinas folk som solrosor som vred sig efter Mao, solen. Solrosens betydelse i diverse mytologier. Vincent van Gogh. Fröna var gjorda av porslin, eller "china" på vardaglig engelska. Individens relation till massan (alla frön var handmålade och unika). Massproduktion. Made in China. Och så vidare.

Unicitet. De 96 vaserna i "Ghost Gu coming down the mountain". Foto: Magasin 3

Kort sagt ett trevligt konstverk! Men så blev Weiwei arresterad våren 2011 och fängslades på hemlig ort i tre månader på bisarra grunder och allt skärptes till, fick tyngd och betydelser bortom tidigare gränser.

Ai Weiwei har nitiskt bevakat och kritiserat maktmissbruk, korruption och nedtystade skandaler i sitt hemland

med sin blogg som plattform.

Han fick vara konstnärlig rådgivare när schweiziska stjärn-arkitekterna Herzog och de Meuron ritade OS-stadion i Peking.

Exempelvis Yang Fudong är en bättre konstnär (hans film *Seven intellectuals in the bamboo forest!*), och Huang Yong Ping i alla fall inte en sämre.

Magasin 3 gör inte riktigt den massiva Ai Weiwei-utställning som jag hade väntat mig. Här finns några filmer som på olika fascinerande sätt porträtterar hans hemstad, bland annat den 150 timmar långa *Beijing 2003* vilket låter lika spännande som vattentortyr

men har vissa hypnotiska kvaliteter. Nej, man behöver inte se hela.

"Ghost Gu coming down the mountain" är 96 vaser utifrån en förlaga från 1200-talet och handlar om original och kopia och unicitet på ett sätt som är besläktat med solrosfröna, bara mindre anslående. "Fairytale" som ges störst utrymme och var ett projekt till Documenta 12 2007. 1 001 kineser valdes ut och fick resa till den stora utställningen i Kassel och stanna där

"Fairytale"

i en vecka. En sorts iscensatt sannsaga (bröderna Grimm kom från Kassel) i en tid av såväl migrationsströmmar som kulturturism.

I utställningen visas dokumentärfilmen om projektet, några av de sånger som stod i sovsalarna som användes, några av de 1 001 antika stolar som skeppades till Kassel och placerades ut på olika ställen för att symbolisera resenärerna samt porträttfotografier på några av dem.

Allt det där är förstås jättefint och ett av få verk som alls fastnade efter den bedrövliga Documentaupplagan, men ändå - det är något som blir lite ljummet och för uträknat här också.

Denna stolpiga talsymbolik, dessa motsatspar som radar upp sig... Ai Weiwei har fått ett fantastiskt genomslag och lyckats sätta någon sorts skräck i en av världens mest obehagliga regimer.

Men han är inte någon riktigt bra konstnär. Å andra sidan är kanske just det bästa receptet för att åstadkomma förändringar och ja, kanske rentav revolution.

FOTNOT. Ai Weiwei-utställningen öppnar i morgon.

Av Nils Forsberg
kulturen@expressen.se

Publicerad 02 feb 2012 09:11

Uppdaterad 02 feb 2012 09:21

URL till denna sidan
<http://www.expressen.se/kultur/ai-weiwei-magasin-3>